

godt have en mening om, hvorvidt det er en god skik, hvis vi nu skal til noget på de politiske fløje. Hvis jeg nu f.eks. begyndte, hvad jeg naturligvis slet ikke kunne finde på, at kalde Dansk Folkepartis Ungdom for en politisk rendesten, ville det være utilbørligt, eller hvis jeg gjorde det over for en hvilken som helst anden organisation, og altså heller ikke Modkraft skal tale, at folketingsmedlemmer står og betegner dem som den politiske rendesten.

Det var bare det, jeg spurgte om, og det håber jeg at ministeren og jeg kan være enige om. Vi er uenige om mange ting, det ved vi jo, men på det punkt kunne vi da godt være enige om at sige, at der må være et mindstekrav til den politiske debat også her i Folketingssalen. Det er et moralsk krav og ikke forstået som, hvad Folketingets formand skal gøre, for han skal naturligvis sikre et stort friskeprog.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Til hr. Søren Krarup vil jeg blot sige, at jeg har haft en dygtig og loyal og kompetent pressesekretær det sidste år. Jeg har intet at sige Henrik Gade Jensen på i hans måde at være pressesekretær for mig på. Han har gjort et godt stykke arbejde, og derfor har jeg stor respekt for ham. Derfor respekterer jeg også fuldt ud hans ønske om at fratræde sin stilling hos mig.

Kl. 14.10

Til hr. Villy Søvndals spørgsmål, hvor bølgerne jo åbenbart går i de filosofiske retninger i dag – nu er det Søren Kierkegaard, der bliver citeret for frygt og bæven – vil jeg blot sige, at forholdene i Kirkeministeriet vedrørende ansættelse af pressesekretær er hos mig som hos andre: Der er ingen grund til særlig frygt og bæven i den forbindelse.

Hr. Keld Albrechtsen bliver jo ved med at bede om at få min vurdering af og mine karakterer for debatten i Folketingssalen. Dem får han ikke. Det er sådan, at vi har et folkestyre i Danmark. Vi har frisind og åbenhed og tolerance og vidsyn. Sådan skal det være, og der skal kunne rejses de debatter, som Folketingets medlemmer synes er væsentlige. Sådan må det være. Sådan mener hr. Keld Albrechtsen vel også strengt taget det skal være.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jesper Langballe ønsker ordet som medspørger.

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil takke for det sidste svar til hr. Søren Krarup. Hvis jeg blot lige må uddybe det med en enkelt detalje: Vil ministeren til den rehabilitering af den fratrådte Henrik Gade Jensen, som vi netop har hørt, lige føje noget til og bekræfte den detalje i en noget uklar, vrøvlagtig og generelt løgnagtig smædekampagne mod Henrik Gade Jensen, nemlig den ene detalje, at der var tale om en mand, som havde nynazistiske forbindelser? Alle, som kender Henrik Gade Jensen, vil vide, hvad vand den påstand er gjort af. Jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at det hører ingen steder hjemme.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg vil blot sige, at i det år, hvor Henrik Gade Jensen har været ansat hos mig som pressemedarbejder, har han været loyal og trofast og hæderlig. Jeg har overhovedet intet at sige hverken hans væsen eller hans arbejdsindsats på.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg mener, at hr. Villy Søvndal har haft ordet to gange som medspørger i dette spørgsmål, så vi går videre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 982

8) Til kirkeministeren af:

Søren Krarup (DF):

»Finder ministeren det ikke belastende for folkekirken, at en biskop, Kjeld Holm i Århus, deltager i en kampagne imod en respekteret personlighed som Henrik Gade Jensen (Information den 25. november 2003 og TV 2-Nyhederne den 25. november 2003 kl. 22.00)?«

Søren Krarup (DF):

I Nyhederne på TV 2 kl. 22 den 25. november udtalte biskoppen i Århus, Kjeld Holm, følgende:

En, der er så stærk identificeret med en ganske bestemt politisk opfattelse, som bl.a. jo har ligget, hvad skal vi kalde det, nynazistiske kredse nær, det er ikke foreneligt, mener jeg, med det kirkelige budskab.

Jeg skal lade den sidste glose få lov at ligge: det kirkelige budskab. Det er temmelig kompromitterende for en biskop i den danske folkekirke at tale om det kirkelige i stedet for det kristne